

תפ"ח (נצרת) 5893-06-12 - מדינת ישראל נ' קאסם סעאידה ואח'

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (נצרת) 5893-06-12 - מדינת ישראל נ' קאסם סעאידה ואח', תק-מח 2013(1),
17025(17/03/2013)";

תפ"ח (נצרת) 5893-06-12 - מדינת ישראל נ' קאסם סעאידה ואח' מחוזי נצרת

תפ"ח (נצרת) 5893-06-12

מדינת ישראל

נגד

1. קאסם סעאידה (עציר)

2. פיראס סעאידה (עציר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

[17.03.2013]

בפני: כב' הנשיא יצחק כהן - אב"ד כב' השופטת אסתר הלמן כב' השופט בנימין ארבל

בשם המאשימה - עו"ד עינת גוטסמן

בשם הנאשם 1 - עו"ד ראיד עומרי מטעם הסניגוריה הציבורית

בשם הנאשם 2 - עו"ד זכי כמאל

גזר דין

א. מבוא:

1. בפנינו כתב אישום מתוקן ביחס לשני נאשמים.

כתב אישום מתוקן אשר סומן מ/1 הנוגע לנאשם פיראס בן מוחמד סעאידה (להלן: "פיראס") וכתב אישום מתוקן שני אשר סומן מ/2, והמתייחס לנאשם קאסם בן פהד סעאידה (להלן: "קאסם").

2. ביום 17.10.12 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון באשר לנאשם פיראס.

3. ביום 24/10/12 הודיעו הצדדים כי הגיעו לידי הסדר טיעון באשר לנאשם קאסם.

הנאשם קאסם סעאידה הורשע בהכרעת דין ביום 24/10/12 לאחר ששוכנענו שהינו מבין את מהות ההודאה, את כתב האישום המתוקן לרבות העובדות והוראות החיקוק בו, הורינו על הזמנת תסקיר שרות מבחן, תסקיר נפגעת של המתלוננת ונקבע מועד לטיעון לעונש, כאשר הוסכם כי טיעון זה יהיה פתוח.

קאסם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע העבירות הבאות:

א. חטיפה לשם ביצוע עבירות מין, עבירה בניגוד לסעיף 374 א בנסיבות 377 א(א) + סעיף 29 לחוק העונשין.
התשל"ז-1977 (להלן-החוק).

- ב. אינוס, עבירה בניגוד לס' 345(א)(1) לחוק העונשין.
- ג. ניסיון לאינוס עבירה בניגוד לס' 345(א)(1) + ס' 25 לחוק העונשין.
- ד. מעשה סדום בנסיבות אינוס, עבירה בניגוד לס' 347(ב) + ס' 345(א)(1) לחוק העונשין.
- ה. תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה בניגוד לס' 380 לחוק העונשין, ו. גניבה, עבירה בניגוד לס' 384 לחוק העונשין.
- ז. שימוש ברכב ללא רשות עבירה בניגוד לס' 413 ג סיפא לחוק העונשין + ס' 29 לחוק הנ"ל.
- ח. חבלה במזיד, עבירה בניגוד לס' 413 ה + ס' 29 לחוק העונשין.
- ט. נהיגה ללא רישיון, עבירה בניגוד לס' 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 וחובת פוליסה, עבירה בניגוד לס' 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל - 1970.
4. באשר לעניינו של הנאשם פיראס סעידה:
כתב האישום תוקן כפי המפורט להלן, הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה פתוח, התבקש תסקיר ביחס לנאשם וכן תסקיר קורבן והכול כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 17/10/12, מועד בו ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם (עמ' 16 לפרוטוקול).
הנאשם פיראס הורשע לאחר ששוכנענו כי הינו מבין משמעותה של הודאה, את עובדות כתב האישום והוראות החיקוק, בעבירות הבאות:
א. אינוס, עבירה בניגוד לסעיף 345(א)(1) לחוק.
ב. סיוע לחטיפה, עבירה בניגוד לסעיף 369 + 32 לחוק.
ג. תקיפה, עבירה בניגוד לסעיף 379 לחוק הנ"ל.
ב. עובדות כתב האישום:
5. כתב האישום באשר לנאשם פיראס בן מוחמד סעאידה מלמד כי ביום 17/5/12, הגיעה א' לביקור אצל חברתה ב' ביישוב בצפון (להלן: "המתלוננות").
ביום 20/5/12 לפנות בוקר, הוזמנו המתלוננות ע"י שני גברים למפגש שמטרתו קיום יחסי מין תמורת תשלום.
המתלוננות עם הגברים המזמינים, נסעו ליער בקרבת איזור התעשייה ברמת ישי, שם קיימו יחסי מין בהסכמה, כאמור, תמורת תשלום.

אותה עת הגיעו פיראס וקאסם לאזור התעשייה תוך שהם מחפשים נשים לקיום יחסי מין. שעה שהמתלוננות והגברים המזמינים סיימו את מעשיהם ונכנסו לרכב, הגיחו פיראס וקאסם ונעמדו ליד הרכב, כאשר קאסם עומד ליד דלת הנהג ופיראס עומד ליד דלת הנוסע.

המתלוננות אחזו אותה עת בטלפון הנייד של ב' קאסם ניסה לחטוף את הטלפון והכה את המתלוננת א' בפניה. קאסם ופיראס פתחו את דלתות הרכב, הורו לגברים לצאת ואלה בחששם מפניהם עשו כך. קאסם ופיראס נכנסו לרכב, קאסם התיישב בכסא הנהג ופיראס ישב לידו.

קאסם החל בנסיעה מהירה אל מעבה היער, המתלוננות צרחו בבהלה, המתלוננת א' טענה כי צריכה להטיל את מימיה ולאחר הפצרות קאסם נעצר, המתלוננות ניסו להימלט, קאסם תפס את א' ופיראס תפס את ב'. המתלוננת ב' ניסתה להזעיק משטרה באמצעות הטלפון שלה אך קאסם חטף ממנה את הטלפון ואמר לה שלא תעז להתקשר למשטרה.

ב' ניסתה להשתחרר מידי הנאשם פיראס, זה הכה אותה בראשה ובפניה והפיל אותה. הנאשם פיראס הורה לב' למצוץ את איבר מינו וכופף את ראשה לעבר איבר מינו. ב' התנגדה, פיראס הורה לה להתפשט, השליך אותה על הקרקע, אמר לה כי הוא רוצה לקיים עמה יחסי מין, ב' התנגדה, ניסתה להדוף את הנאשם ואמרה לו שאינה רוצה אך ללא הועיל.

פיראס הסיר את חולצתה של ב' בכוח, החל להסיר את מכנסיה, אחר המשיכה ב' והסירה אותם בעצמה, פיראס הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, נשכב על ב' והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה מספר פעמים בניגוד לרצונה.

ב' התחננה כי ישחרר אותה אך פיראס המשיך במעשיו. המתלוננת גם ביקשה מפיראס שלא יגיע לסיפוק באיבר מינה מאחר ולא השתמש באמצעי מניעה אך פיראס לא שעה לתחנוניה, המשיך במעשיו, עד אשר הגיע לסיפוק באיבר מינה של המתלוננת ב'.

בהמשך, ב' ניצלה את העובדה שפיראס הלך לרגע לכיוון הרכב, חטפה את בגדיה ונמלטה עירומה לתוך היער, הגיעה לבסוף לכביש ונתקלה באנשים שסייעו לה להזעיק את המשטרה.

6. האמור בכתב האישום המתוקן באשר לנאשם קאסם, זהה בעובדותיו למפורט באשר לנאשם פיראס. המשך העובדות המתייחסות לנאשם קאסם מלמדות כי הנאשם ניסה להכניס בכוח את המתלוננת א' לתוך הרכב אך היא התנגדה בכוח. הנאשם הוציא את איבר מינו, הורה למתלוננת למצוץ אותו והיכה אותה בכוח בפניה.

הנאשם דחף את ראשה של המתלוננת א' אל עבר איבר מינו, החדיר את איבר מינו לתוך פיה עד שהיא חשה שהיא עומדת להקיא אך הנאשם הורה לה להמשיך ולמצוץ את איבר מינו, אחז את ראשה והיכה אותה.

בהמשך ניסתה א' להימלט, הנאשם תפס בה, גרר אותה בשערותיה לכיוון הרכב, א' המשיכה להתנגד להיכנס לרכב, הנאשם דחף אותה על שיחים שהיו במקום, קרע מעליה את מכנסיה ותחתוניה בכוח, הסיר את חולצתה, נשך את חזה ודחף את אצבעו לאיבר מינה.

בהמשך ניסה הנאשם קאסם להחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה של א' בניגוד לרצונה, המשיך והורה לה למצוץ את איבר מינו, להביאו לידי זקפה והחדיר את איבר מינו לתוך פיה של א'.

בכל אותה עת ניסתה א' להזיז ולדחוק את הנאשם אך ללא הועיל, הנאשם המשיך במעשיו והכה אותה. בהמשך, לבשה א' את תחתוניה, הכניסה את נעליה ומכנסיה לתיקה וניסתה להימלט אך הנאשם תפס אותה בכוח ולקח ממנה את תיקה.

א' התחננה בפני הנאשם שניח לה, הנאשם דרש ממנה לומר לו היכן כספה, הרים את החזיה שלבשה ולקח מעל גופה את הכסף שהיה לה.

בד בבד כמתואר באשר לנאשם פיראס, ב' נמלטה, הנאשם קאסם ניסה להכניס את א' בכוח לרכב, זו התנגדה, הנאשם סטר לה עד כי נפלה עדשת הראייה מעינה השמאלית. הנאשם שוב השכיב את א' לקרקע, ניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה בכוח, פיראס חבר אליו ואמר לו להיכנס לרכב, הנאשם לא הסכים להניח לא' וחזר וניסה להחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה של א'.

משלא הצליח קאסם להגיע לסיפוק מיני, הוא הניח לא' פיראס זרק לעברה את מכנסיה והיא לבשה אותם.

קאסם הורה לא' להסיר את תכשיטיה ולמסור לו אותם, המתלוננת בחששה מן הנאשם עשתה כך ומסרה לו טבעת זהב, שעון יד וצמיד זהב. קאסם תלש מעל צווארה גם שתי שרשראות זהב, ביקש לומר לו את הקוד לטלפון של א' וב' בחששה ממנו מסרה לו את הכל.

א' פתחה בריצה אל תוך היער, נפלה ואותרה בסופו של דבר ע"י כוחות המשטרה שהוזעקו למקום. לאחר שהמתלוננות נמלטו, הנאשמים נסעו ברכב כאשר קאסם נוהג בו עד אשר התנגשו במיכל מים, נטשו את הרכב תוך שהם גורמים לו נזק כבד וברחו מהמקום.
ג. ראיות לעונש:

7. בחרנו לפתוח בגזר הדין באשר לנאשם קאסם.

ב"כ הצדדים הגישו טיעון לעונש בכתב - טיעוני המאשימה סומנו פ/1 וטיעוני הסנגור סומנו ס/1. מעבר לכך, טענו בפנינו ביום 20/1/13 הצדדים, זו להכא וזה להתם.

ב"כ המאשימה הגישה ראיות לעונש ובהם גיליון הרשעות קודמות של הנאשם קאסם המלמד על עבירות גניבה, נהיגה ללא רישיון, החזקת נכס החשוד כגנוב. עוד תלויים ועומדים כנגדו מאסרים על תנאי ברי הפעלה נשוא ת.פ. 372-04-10 וכן התחייבות ברת הפעלה כדי סך 5,000 ₪. מעבר לכך, בפנינו תסקירי קורבן ותצלומי החבלות. תסקירי קורבן:

8. תסקיר הקורבן א' - מלמד על בת יחידה לאם חד הורית שגדלה בגפה, אב שנטש. עלתה ארצה בהיותה כבת 3 וגדלה במצוקה קשה. לא זכתה לחינוך הולם אך השתתפה בחוגים, סיימה תיכון, נתמכה ע"י סבתה, התגיסה לצה"ל, סיימה את השירות, רצתה להשלים לימודים, לבסס את עתידה הכלכלי, רצתה לפרוץ את מעגל העוני. תסקיר הנפגעת מלמד על צעירה נאה עם אינטליגנציה טבעית שאישיותה עדיין לא גובשה, צעירה המבקשת לסלול את דרכה בחיים. חיי המתלוננת אופיינו בקשיים רבים, חשה בדידות, אינה מקבלת תמיכה רגשית וחומרית, חוותה פגיעה ברוטאלית קשה ביותר, מרגישה ערך עצמי נמוך, ביטאה ייאוש רב, עברה טראומה קשה ונקודת שבר עקב מעשי הנאשם, מרגישה אפסות וריקנות אל מול העולם האכזר וניפוץ תקוותיה לעתיד טוב יותר.

לפני כשנה וחצי החלה במתן שירותי מין כאמצעי להכנסה כספית גבוהה מתוך אמונה שתפסיק תוך זמן קצר לאחר שתגשים את תוכניותיה הבסיסיות. החלה בעיסוק זה עם חברתה ב' - הקורבן השני לאונס, מדובר בחברות מילדות. המתלוננת מתארת את מאורעות הלילה כסיוט מתמשך, מלווה בפחדים קיומיים עד כי חייה עמדו להסתיים באותו יער, חשה מפוחדת, מבוהלת, חסרת אונים, הופעל נגדה כוח פיזי רב, היא בוחרת בקפידה את לקוחותיה תוך שימוש באמצעי מניעה וכאן היא חשה בושה, לא הצליחה לגונן על עצמה, זכותה לבחור עם מי תקיים יחסי מין, חוותה טראומה קשה, החוויה רודפת אותה עד היום, חשה נרדפות, איבוד אמון בגברים, חווה התפרצויות זעם, מרבה לבכות, נפגעה נפשית, סובלת גם פיזית מכאבי ראש קשים ומלחץ דם, כאבים באזור הווגינאלי, שנתה מופרעת, רדופת חלומות קשים. עוד נטען לפגיעה ביכולתה להתפרנס, חלה התדרדרות במצבה, המוטיבציה שלה להתקדם פחתה, איבדה את אמונה מאז הטראומה הקשה, נמנעת ליצור קשר עם גברים במישור האישי, חלומותיה התנפצו, עוסקת היום למעשה בהישרדות, מבקשת שיעשה צדק, עונש מוחשי שירחיק את הנאשם, שימנע לפגוע בה ובאחרות, משאירה את הפיצוי הכספי לשיקול דעת בית המשפט לרבות בגין הנזקים גם החומריים מעבר לאלה הנפשיים.

תסקירי שירות המבחן באשר לנאשם קאסם:

9. התסקיר מלמד על בחור בן 21.5, רווק, סיים 10 שנות לימוד, לאחר מכן נשר ממערכת החינוך. עובר לעבירות שביצע לא עבד, התגורר עם הוריו. התסקיר מתאר את משפחת המוצא, את העובדה שאביו שמה אלוהול.

הנאשם קאסם הוא הבכור במשפחתו, אביו הסתבך בפלילים בעבר, השתלב בעבודות מזדמנות, לא התמיד במסגרות תעסוקתיות, ריצה בעבר 9 חודשי מאסר בגין עבירות גניבה ושבול"ר, מגדיר את עצמו כמכור לאלכוהול, לטענתו עקב מצב נפשי ירוד בעקבות אובדן בן דודו עמו היה לו קשר מיוחד.

באשר לעבירות נשוא הרשעתו, מתייחס במינימליזציה תוך הפחתה מהחומרה. לטענתו רצה לקחת רק כסף מהמתלוננות תוך שהוא מתלווה לפיראס, לטענתו לקוח של המתלוננות. לטענתו, פיראס הפעיל עליו לחץ והוא ניסה להפסיק את המהומה.

לאחר שעומת עם כתב האישום שינה את גרסתו אך עדיין המשיך להשליך את האחריות על פיראס, טען כי מדובר בניסיון לגנוב כסף ולא בכוונה לפגוע פיזית או מינית, לא כל מה שכתוב בכתב האישום נכון, משליך את האחריות על האלוהול, לטענתו אחת הבנות ביוזמתה, הציעה לו ולחברו לקיים יחסי מין. שלל פגיעה במתלוננות, אינו חש כל אמתיה למתלוננת ואף הכביר ואנו רואים לצטט: "זונה מסוגל לכל ויכולה להגיד כל דבר".

לא דיווח על סטייה מינית, התבצר בעמדתו.

קצין המבחן מציין כי מדובר בבחור צעיר עם אישיות ילדותית, אישיות לא מגובשת, נעדר סמכותיות, במשפחתו הגבולות מטושטשים, לא הציבו בפניו גבולות, התפתח כילד חלש עם דימוי עצמי נמוך המתקשה להסתגל למסגרות, התחבר לאוכלוסיה שולית, אינו מתחבר לחלקים הבעייתיים בהתנהגותו, דבריו מלמדים על מנגנוני הכחשה, אינו מתחבר לפגיעה במתלוננות וסבלן. התסקיר בסופו מציין כי מדובר בקיום סיכון להישנות התנהגות בעייתית פורצת גבולות בעקבות אלכוהול המשמש לו גורם מפחית עכבות, לכן ההמלצה מדברת בענישה מוחשית ומציבת גבולות, מאסר מאחורי סורג ובריח תוך התאמתו לטיפול במסגרת הכלא.

ד. תמצית טיעוני הצדדים:

10. ב"כ המאשימה בטיעונה הכתוב לעונש מבקשת לגזור על הנאשם מאסר ממושך בפועל על פי המתחם שיפורט להלן, פיצוי כספי משמעותי למתלוננת, מאסר על תנאי וקנס, הפעלת התנאי התלוי והעומד כנגדו וכן פסילה בפועל מקבלת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

ב"כ המאשימה, עמדה על חומרת המעשים, העובדה שהנאשם כפר בתחילה, המתלוננות כבר התייצבו למתן עדות בבית המשפט ועד לתיקון כתב האישום וההסדר כפי שפורט לעיל.

לטעמי ב"כ המאשימה, מתחם הענישה באשר לנאשם קאסם הינו בין 15 ל - 21 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה עומדת על העיקרון המנחה בענישה בעבירות מהסוג הנ"ל וליחס העולה מן הנדרש לאור אשמו של הנאשם.

ב"כ המאשימה עמדה על הערך החברתי שנפגע, חלקו של הנאשם קאסם במכלול העבירות כפי שבוצעו, ריבוי המעשים, הנזק לקורבן, האכזריות בה בוצעו המעשים, הפחד בו היו נתונות המתלוננות, הפגיעה בנפשו, בגופן וברכושן, ביצוע המעשים פעם אחר פעם תוך שהנאשם אינו מתחשב בתחנוניהן.

בטיעון בעל פה בפניו חזרה ועמדה על ההתאכזרות וההתעללות בנפגעות העבירה, למתחם הראוי, הראיה המקוממת של הנאשם קאסם כפי התסקיר והדרך בה הוא רואה את הקורבנות, הזלזול שלו, ההתייחסות לעיסוקן והטלת האשם על כתפיהן. לטענתה, העונש המתאים לנאשם קאסם בתוך המתחם מצוי בתווך.

11. מנגד, מציין הסנגור תוך שאינו מקל ראש בעובדות כתב האישום כי המתחם לטעמיו הינו בין 3 ל - 6 שנים בנסיבות המקרה דנן.

לטענת הסנגור מדובר במקרה הספציפי באירוע שלא נעשה במשך תקופה ארוכה בלשונו.

עוד טוען הסנגור כי הפסיקה כפי ב"כ המאשימה מדברת במקרים חמורים יותר, בעבירות שנמשכו לאורך זמן, לאורך תקופה ארוכה, בעבירות שבוצעו כלפי קטינות בעוד האירוע כאן, נמשך כחצי שעה, לא היה מתוכנן או יזום מראש והתפתח בלשונו בגלל "נסיבות מיוחדות".

הסנגור מתייחס לעיסוקן של המתלוננות (בעצם לעובדה שביצעו יחסי מין תמורת שכר עם הגברים האחרים) והתפתחות האירוע. הסנגור אינו מצדיק את המעשים, אך מבקש התחשבות נוכח עובדה זו.

לדעתו מדובר בעבירת אינוס בעוצמה נמוכה, הנאשם לא הצליח לחדור באיבר מינו, מדובר בחדירה עם אצבע, לטעמיו, חלקו אף פחות מחלקו של הנאשם פיראס, היה באותו לילה שיכור, תחת השפעת אלכוהול, מדובר במתחם ענישה ברף הנמוך והמציא פסיקה מטעמו שסומנה 1/ס כאמור.

12. הנאשם מצידו הביע צער והכיר בעובדה כי ביצע מעשים שליליים. לדבריו היה שתוי, רצה להתגייס לקמ"ן מגדל העמק, עשה טעויות, לא רוצה ליפול בבית סוהר על דברים שישפילו אותו, רוצה לפתוח דף חדש בפרט נוכח גילו הצעיר, מבקש גמילה.

עוד מציין הנאשם כי ידעו שהוא שותה ו"הם" היו צריכים למנוע ממנו זאת.

ה. דיון:

במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקבע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

ראשית נפנה לקביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

13. הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות חמורות שבאו לידי ביטוי באכזריות והתעללות קשה במתלוננות. בשעת לילה מאוחרת, חטף הנאשם את המתלוננות לשם ביצוע עבירות מין קשות, תוך שימוש באלימות והשפלת הקורבן האומלל. עיון בעובדות כתב האישום מראה כי מדובר בתוכנית עבריינית אחת באותה מסגרת זמן. מקרה זה מכונה בתיקון 113 לחוק "ריבוי עבירות" ולגביו נקבע כך בסעיף 40ג'(א):

"הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

המחוקק קבע לצד עבירות חטיפה לשם ביצוע עבירות מין, אינוס ומעשה סדום, עונש מרבי של 20 שנות מאסר לכל אחת מהעבירות כאשר במקרה זה נלוו לאירוע העברייני אישומים נוספים. סעיף 355 לחוק קובע כי בעבירות אלו לא יפחת העונש מרבע העונש הקבוע בחוק, (למעט מקרים בהם יש טעמים מיוחדים). זאת ועוד, מדובר בערך חברתי מוגן חשוב מאין כמוהו.

רבות דובר בפסיקה על הערך החברתי של שמירה על שלמות גופה של האישה, האינטימיות המקודשת לה, והחובה להביע מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מי שפוגע בערך חברתי זה. בהקשר זה נביא מדברי בית המשפט העליון בע"פ 9994/07 פלוני (פסקה 14 לפס"ד של כב' השופטת פרוקצ'יה, מיום 11.8.08):

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין...הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

(הדגשות שלי- י.כ.).

עוד עלינו להוסיף כי לצד הערך החברתי של שמירה על שלמות גוף האישה, יש לציין את הערך הנוסף הראוי להגנה - ערך ההגנה על שלמות גופן ונפשן של אלה העוסקות בזנות לפרנסתן.

טענת הסנגור לפיה יש לקחת במערך שיקולי העונש לקולא את העובדה כי המתלוננת עסקו בזנות לפרנסתן (ראו עמ' 33 לפרוטוקול ש' 27) מקוממת ומלמדת שבעתיים על הצורך בחידוד ערך מוגן זה.

זנות הינה פרקטיקה של דיכוי וניצול פערי כוח, אף אם העוסקת בזנות רואה בעיסוקה ביטוי לאוטונומיה עצמית ובחירה חופשית. מציאות הזנות היומיומית הינה קשה ואכזרית והעוסקות בה סובלות בהכרח מהשפלות, פגיעות פיזיות ותחלואים שונים.

פרופ' שולמית אלמוג (ראו: שולמית אלמוג, "זנות ודיני העבודה", עבודה חברה ומשפט י"ב (2010) בעמ' 313) טבעה למעשה את המונח "מס קלון חברתי" בבואה לתאר את היעדר הבחירה, את המס החברתי אותו אנוסות לשלם בהכרח כל העוסקות בזנות. מדובר במחיר חברתי ותדמיתי גבוה לעין ערוך - המרת הזהות האישית בזהות החד מימדית של "זונה" מבלי יכולת להתנער מתדמית זו. "מס הקלון החברתי" מוביל לטיעון מעין זה שבפנינו, לפיו יש "להתחשב" במבצעי עבירות מין בנשים העוסקות בזנות.

על בית המשפט כמעצב מדיניות, לבטל רטוריקה זו ולקבוע כי עבירות מין המבוצעות כנגד נשים אשר בחרו לעסוק בזנות, אין בהן מימד חומרה מופחת אלא אף פגיעה וניצול במדרג גבוה יותר. מדובר בנשים חלשות, פגיעות וראויות להגנה ואין להבחין חלילה בין "זונה" ל"אדם". אונס הוא אונס ואין משנה עיסוק המתלוננת.

2. מדיניות הענישה הנהוגה

14. ב"כ הנאשם הביא אסופת פסיקה ממנה עולה לטענתו כי מתחם הענישה הרלוונטי הינו בין 3 ל- 6 שנים.

כבר בפתח הדברים נציין כי עלינו לדחות בשתי ידיים מדרג מוצע זה. כאמור, המחוקק קצב עונש מינימום למקרים מעין אלה שהוא רבע העונש הקבוע בחוק (ס' 355 לחוק), קרי כ- 5 שנות מאסר.

כך גם כך, אין ללמוד ממרבית הפסיקה אשר צרף הסנגור ואין הנדון דומה לראיה.

כך למשל בע"פ 54/11 פלוני נ' מדינת ישראל (02.11.11), דובר על הרשעה בעבירת אינוס (כאמור, לצד עבירה זו קבוע עונש מאסר מקסימאלי של 16 שנות מאסר ולא 20). באותו מקרה התקיים קשר אינטימי בהסכמה בין המתלוננת לנאשם רגעים לפני אירוע האונס, הנאשם היה אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי כאשר התסקיר העיד על מסוכנות מינית נמוכה לאור האמור נגזר דינו לעונש המאסר המינימאלי (3 שנות מאסר בפועל).

גם בע"פ 238/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.04.10) אליו הפנה הסנגור, נדון הנאשם לשבע שנות מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירות אינוס ומעשה סדום בנסיבות מחמירות. גם במקרה זה בוצע האונס לאחר קיום קשר אינטימי בהסכמה עם המתלוננת.

בע"פ 5441/10 פלוני נ' מדינת ישראל (02.05.12) נדון הנאשם לשנת מאסר אחת בפועל לאחר שהורשע בעבירת אינוס באצבע. במקרה זה דובר בנסיבות חריגות ונדירות - נאשם כבן 75 שנה, נעדר עבר פלילי, לוקה במחלות רפואיות שונות והיותו מטופל בביתו המאומצת בת 15.5.

כן אין להשוות למקרי אונס אליהם הפנה הסנגור ובהם דובר בנאשם קטין.
כך או כך, לא מדובר במקרים בהם לעבירת האונס נלוו עבירות רבות ומפליגות בחומרתן - כאן הנאשם הורשע בנוסף לאינוס, בחטיפה לשם ביצוע עבירת מין, ניסיון אינוס, מעשה סדום בנסיבות אינוס, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבה, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון ושימוש ברכב ללא רשות.
מדובר במסכת עבריינית אלימה, מורכבת, קשה ביותר, חמורה וברוטאלית, כאשר הנאשם הוסיף חטא על פשע ונדבך על נדבך בשרשרת מעשיו העבריינים. הנאשם ביצע עבירות מין קשות, אגב חטיפה, בצירוף עבירות אלימות וגניבה, הכול באלימות נפשעת וקשה ותוך ביצוען בפני נאשם נוסף שתקף גם הוא קורבן נוסף.
בהקשר זה וכדוגמא, אפנה למספר גזרי דין העוסקים במסכת עובדתית דומה כאשר יודגש בשנית, לאור ריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, קיים קושי מסוים להשוואה.
כך למשל בתפ"ח 1142/03 מדינת ישראל נ' ארז חן-חלבלי (22.03.05) הורשע הנאשם בעבירת אינוס, חטיפה ונהיגה בזמן פסילה. בנסיבות שם הנאשם נהג ללא רישיון, תפס את המתלוננת, דחפה לרכבו, נעל את הדלתות, עצר את הרכב באזור תעשייה וביצע את מעשה האונס. הנאשם נדון לעשר שנות מאסר בפועל, פסילת רישיון, מאסר על תנאי ופיצוי כספי. בתפ"ח 967/02 מדינת ישראל נ' סלימאן אבו גלידאן (14.02.03), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה, חטיפה לשם עבירת מין, אינוס ומעשים מגונים ונגזר דינו ל-12 שנות מאסר בפועל ופיצוי כספי למתלוננת.
בע"פ 5167/09 סטניסלב דרביקין נ' מדינת ישראל (01.02.12) הורשע הנאשם בעבירות אינוס, מעשה סדום, תקיפה, איומים וכליאת שווא - עבירות שבוצעו בפרוצה במשך יממה. ביהמ"ש העליון הפחית עונשו מ-20 שנות מאסר ל-18, מהם 16 לריצוי בפועל, זאת נוכח נסיבות חייו הקשות של הנאשם.
עוד נפנה לתפ"ח 1018/05 מדינת ישראל נ' עזרא היזמי (02.05.07). במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות ואיומים. לאחר נסיעה משותפת במונית לדירתו של הנאשם, כלא הנאשם את המתלוננת בדירתו, הכה אותה וביצע בה מעשה אונס. ביהמ"ש גזר את דינו ל-18 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.
3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

סעיף 40ט לחוק מונה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהן נדרש בית המשפט להתחשב, לקולא או לחומרא, בבואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, כך למשל יש להתחשב בתכנון שקדם לעבירה, לנזק שנגרם, לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע המיוחס, האכזריות וההתעללות בקורבן, ניצול כוחו של הנאשם וכמפורט בסעיף. בענייננו, הגם שהעבירות בוצעו במשותף עם נאשם נוסף, עדיין, חלקו של הנאשם קאסם דומיננטי ובולט. הנאשם היה האקטיבי מבין השניים, נהג ברכב, פעל באלימות פיזית בנוסף לאלימות האיומה לביצוע עבירות מין, גנב את רכוש המתלוננת, נהג ברכב ללא רישיון וביטוח וגרם נזק. מובן כי חלקו של הנאשם במיוחס לו, בחלקו ובדומיננטיות בביצוע העבירות עומד לו לחומרא בגזירת העונש ההולם.

עוד יש להזכיר את הנזק אשר נגרם בפועל למתלוננות ואת האכזריות וההתעללות בנפגעות העבירה. מעבר לתצלומי החבלות אשר הוצגו בפנינו, תצלומים אשר מעידים על מסכת אלימה ואכזרית, בפנינו תסקיר הקורבן א' המלמד על פגיעה ברוטאלית קשה ביותר, הרגשת ערך עצמי נמוך, ביטוי לייאוש, תחושת ריקנות וניפוץ תקווה לעתיד טוב יותר.

המתלוננת חשה נרדפת, איבדה אמון בגברים, חווה התפרצויות זעם, מרבה לבכות, נפגעה נפשית, סובלת בנוסף מכאבים פיזיים.

ב' שנחטפה למעשה ע"י הנאשם קאסם, סובלת אף היא מפוסט טראומה, חרדות ודיכאון. הנאשם נהג בקורבנו באלימות ואכזריות של ממש, פעם אחר פעם, תוך שהוא נותן ביטוי לתסכולו מאי הצלחתו להגיע לפורקן באמצעות הכאת א' וקריעת בגדיה. הנאשם לא חש ולו לרגע קל חמלה כלפי קורבנו ואף שדד מא' תכשיטים, חרף תחינותיה כי מדובר בתכשיטים שקיבלה מאמה, הכול שלנגד עיניו קורבן נוסף אשר חברו מבצע בה מעשה אונס. סיכום- מתחם הענישה הראוי

לאחר סקירת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בשים לב למכלול השיקולים האמורים, אנו קובעים כי מתחם הענישה ההולם הרלוונטי לנאשם קאסם עומד על 12-18 שנות מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

4. נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה

15. סעיף 40 ג(ב) קובע, כי בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. כאן ניתן למנות בין היתר את הפגיעה של העונש בנאשם, נטילת האחריות של הנאשם; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; עברו הפלילי של הנאשם או העדרו. בענייננו יש לזקוף לחובת הנאשם את עובדת עברו הפלילי. גיליון הרשעות קודמות של הנאשם קאסם מלמד על עבירות גניבה, נהיגה ללא רישיון והחזקת נכס החשוד כגנוב כאשר המיוחס לו בוצע בתקופה בה תלוי ועומד כנגדו מע"ת בר הפעלה.

כך גם כך, יש להתחשב במניין השיקולים ליחס הנאשם לקורבנותיו, גם לאחר הרשעתו, כנלמד מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו. הנאשם כלל לא נטל אחריו על מעשיו, הטיל אחריות על נאשם אחר ובהמשך על שתיית אלכוהול, התייחס במינימיזציה למעשיו, טען כי אחת המתלוננות הציעה לו ולשותפו קיום יחסי מין, שלל פגיעה בקורבנותיו ולא חש כלפיהן אמפתיה או חמלה. התסקיר מעיד על יצר אלימות וזלזול בקורבנות עקב עיסוקן, זלזול אשר ככל הנראה היווה אחד מהגורמים לביצוע העבירות בהן הורשע.

הנתון היחידי אותו ניתן לזקוף לקולא הוא עובדת הודאת הנאשם טרם שהעידו המתלוננות בתיק. נסיבות נוספות

16. סעיף 40 מאפשר לבית המשפט להחמיר בענישה, בגבולות מתחם הענישה ההולם ועניינו הרתעת הרבים. תפקידו של בית המשפט הוא גם תפקיד מחנך, ועליו להקפיד, כי הציבור יפנים את המסר, כי שימוש באלימות מינית קשה יביא לגזירת עונש מחמיר. בהתאם להוראות סעיף 40א, שיקול הרתעת הרבים הוא שיקול לחומרא ויילקח בחשבון על ידי בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. במקרה דנן, ראינו לנכון לציין את נסיבותיו החמורות ביותר של המקרה, את ריבוי העבירות, את ההתעללות הקשה, את יחס הנאשם לקורבנותיו ואת העובדה כי בחר לפגוע בנשים העוסקות בזנות לפרנסתן, תוך פגיעה קשה בחירות המועטה שעוד נותרה להן על גופן.

17. באשר לגזר דינו של הנאשם פיראס:

ב"כ הצדדים הגישו טיעון לעונש בכתב - טיעוני המאשימה סומנו ע/1 וטיעוני הסנגור סומנו כ/1. מעבר לכך, טענו בפנינו ביום 07.03.13 הצדדים, זו להכא וזה להתם, הונחו בפנינו תסקיר קורבן והוגשה אסופת פסיקה רלוונטית אשר סומנה כ/3 ותעודת סיכום מחלה בעניינו של הנאשם אשר סומנה כ/2.

תסקירי קורבנות:

18. תסקיר הקורבן א' נסקר לעיל בהרחבה ומדבר בעד עצמו.

19. תסקיר הקורבן ב' מלמד על צעירה נאה ומטופחת בעלת שאיפות לפרוץ את מעגל החיים הצר והדל שהנסיבות המשפחתיות הכתיבו לה, גדלה לאם קשת יום אשר מגלה דאגה רבה לילדיה. ב' ניסתה להתקבל ללימודי רפואה באיטליה, מאחר וניסיונה לא צלח, בכוונתה ללמוד בקרוב לימודי סיעוד.

המתלוננת מתארת את עיסוקה במתן שירותי מין כזמני, ברירת מחדל בהעדר תמיכה כלכלית, זאת על מנת לבסס לה עתיד תעסוקתי מכובד ומקצועי. מאז המקרה, התערער בטחונה במידה רבה, חשה אי אמן כלפי עצמה וכלפי העולם, טרם נרגעה מהפחדים המלווים אותה והאימה מהמפגש האלים שחוותה.

כפי התסקיר, המתלוננת תיארה את אירוע האונס בפרטים, עם אפקט טעון וסוער, דיברה על "פחד מוות", על חווית חוסר אונים קשה, חידלון, כאב פיזי והשפלה, האירוע נחרט בזיכרונה כנצח, חיכתה לתום האירוע וקיוותה להישאר בחיים.

המתלוננת חשה רגשות אשמה כבדים נוכח העובדה כי ברגע של היסח הדעת, הצליחה לברוח מתוקפה בעוד חברתה א' נותרה מאחור. מוצאת נחמה בעובדה כי היא זו אשר הזעיקה את המשטרה. עוד היא מתארת את חשיפתה לכלי התקשורת כרמיסת פרטיותה וכחוויה אברסיבית קשה. לדבריה, לא שיערה כי בשל עיסוקה, תפגוש אלימות מהסוג הזה, האמינה כי יש לה זכות על גופה וביכולתה לבחור את לקוחותיה.

המתלוננת איבדה אמון בגברים, עובדה המשליכה על יכולתה התפקודית ועל רמת השתכרותה. אינה מתהלכת ללא נשיאת גז מדמיע, מקפידה על דרכי מילוט, נמנעת מקבלת לקוחות במקומות לא בטוחים, חשה עצבנות וחשדנות הפוגמת בתפקודה ובפרנסתה.

עוד מתואר קושי ביצירת חיים חברתיים וזוגיים, חלומות בעתה, מחשבות טורדניות, קושי לישון, החלה לשתות אלכוהול, סובלת מסטרס נשימתי ונוטה לאכילת יתר. תיארה מצב כללי של עצבות דיכאון מאובחנת כסובלת מסימפטומים של פוסט טראומה. מצפה כי ביהמ"ש יחמיר בעונשו של הנאשם וישית עליו פיצוי כספי בסכום משמעותי.

תסקירי שירות המבחן באשר לנאשם פיראס:

20. התסקיר מלמד על צעיר כבן 19, רווק. בשנתיים הראשונות טרם מעצרו עבד כפועל בעבודות דרך קבלן פרטי, חווה סיפוק ומשמעות בעבודתו, ניהל חיי חברה מצומצמים, השקיע בעיקר בעבודתו כאשר את משכורתו העביר לאביו. לא דווח על בעיות בריאות מעבר לנפילה בתאונת עבודה, לטענתו, אינו נזקק לטיפול רפואי, שלל רמת דחפים מוגברת או סטיות מיניות.

התסקיר מלמד על משפחת המוצא של הנאשם המונה 10 נפשות. תיאור משפחה תקינה ואוירה תומכת. הנאשם סיים 15 שנות לימוד אולם אינו יודע קרוא וכתוב, לא אובחן כסובל מהפרעות כלשהן.

פיראס התכוון להגיש בקשה לגיוס אולם נעצר בטרם הוגשה בקשתו. הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים או התנהגות פורצת גבולות, עברו הפלילי נקי.

עוד מלמד התסקיר כי פיראס התקשה לקבל אחריות מלאה למיוחס לו, ראה עצמו נגרר אחר הנאשם קאסם. פיראס טען כי נסע לרמת ישי על מנת לאכול פיצה ולא לחיפוש אחר נשים. לדבריו הציע למתלוננת קיום יחסים תמורת כסף, בהמשך אישר כי הבחין בהתנגדותה של המתלוננת אך התעלם ממנה, סבר כי אם המתלוננת הייתה מקבלת תשלום, לא הייתה מוגשת התלונה כנגדו.

ניכר כי פיראס מגלה התייחסות שטחית ומצומצמת למעורבותו, מתקשה להתחבר לאימפקט השלילי של מעשיו על המתלוננת ולא מגלה כלפיה אמפתיה.

התסקיר מסכם כי מדובר בצעיר בעל יכולת קוגניטיבית ורגשית מצומצמת, קבלת אחריות לביצוע העבירות לצד השלכת חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים ונסיבתיים, שימוש במנגנון של מינימיזציה. לא שולל הישנות מעשים דומים בעתיד ומומלץ לבחון התאמתו לטיפול במסגרת הכלא, ככל ויושת עליו עונש מאסר. תמצית טיעוני הצדדים:

21. ב"כ המאשימה בטיעונה הכתוב לעונש מבקשת לגזור על הנאשם מאסר ממושך בפועל, לטעמיה, מתחם הענישה באשר לנאשם פיראס הינו בין 11 ל - 16 שנות מאסר. עוד היא מבקשת לגזור פיצוי כספי משמעותי למתלוננת, מאסר על תנאי וקנס וכן, פסילה בפועל מקבלת רשיון נהיגה.

ב"כ המאשימה עומדת על העיקרון המנחה בענישה בעבירות מהסוג הנ"ל, על הערך החברתי שנפגע, חלקו של הנאשם פיראס במכלול העבירות כפי שבוצעו, הנזק לקורבן, הסיוע האקטיבי בחטיפת הקורבנות וההתעללות בהן.

22. מגד, מציין הסנגור כי חלקו של הנאשם פיראס הינו "מינורי" בהשוואה לחלקו של שותפו קאסם. לטענתו, הנאשם שימש כ"בובת חוטים", הופעל ע"י קאסם ללא כל תכנון מוקדם. לטעמי הסנגור, בתפיסתו של הנאשם את האירוע, לא היה מדובר באונס אלא ברצון לקיום יחסי מין, הנאשם אף סייע למתלוננת א' למצוא את מכנסיה, הסנגור אינו מקהה מחומרת המעשה אולם מדגיש את העדר תפיסת הפסול המוסרי אצל הנאשם.
- כפי הסנגור, מוכנותו של הנאשם לקיום עימות עם המתלוננת לצד סירובו להתעמת עם קאסם, מבהירות את דפוס היחסים בין קאסם לפיראס, דפוס של שליטה ופחד לעומת הבנתו כי היא אינו רואה עצמו כמי שביצע עבירת אונס, בפרט נוכח עיסוקו של המתלוננת. הסנגור טוען כי בעניינו של פיראס, ניתן להגיע לשיקום מלא וכי הסבירות להישנות מעשים נמוכה ביותר. עוד עומד הסנגור על משפחתו הנורמטיבית של הנאשם, אח אשר התנדב לשירות ביחידה מובחרת בצה"ל, רצון הנאשם להתגייס בעצמו, מציין את גילו הצעיר של הנאשם שהיה כבן 18 במועד ביצוע העבירות. לסיום נטען כי המתלוננת ביצעה דרמטיזציה למצבה, בפרט בנסיבות בהם היא עדיין עוסקת בזנות לפרנסתה. הנאשם מצידו בדיון בפנינו, הביע צער על מעשיו.
- דיון:
1. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו
 23. גם בעניינו של הנאשם פיראס רלוונטי סעיף 40ג'(א) לחוק, שכן מדובר בהרשעת נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד.
 - איננו מוצאים לשוב ולהרחיב על הערך החברתי המוגן - שמירה על שלמות גופה של אישה באשר היא, אי התחשבות, העדר הסכמה ומעשי האלימות הלווים תוך ביזוי המתלוננת, שעה שערכים אלו נסקרו בהרחבה לעיל (ראו ס' 13 לעיל).
 2. מדיניות הענישה הנהוגה
 24. כאמור, טוענת ב"כ המאשימה למתחם ענישה שבין 11-16 שנות מאסר. לעומתה, הסנגור לא ציין רף מספרי אלא הפנה למספר פסקי דין המלמדים על רף ענישה נמוך. כך למשל הפנה הסנגור לתפ"ח 25796-01-11 מדינת ישראל נ' אורי אזריאל, (10.09.12) שם הורשע הנאשם, מורה לריקוד אשר הפעיל חוגים בבתי ספר, בעבירות של מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות, בעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום והטרדה מינית של מספר מתלמידותיו ונגזר דינו למאסר בפועל למשך 5 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ואולם, בעניין אזריאל דובר על יחסים בהסכמה (תוך ניצול יחסי מרות), ללא שימוש בכוח או באלימות, אין מדובר בנסיבות של אינוס, כמו כן, הנאשם הביע צער עמוק על מעשיו, נטל חלק בהליך טיפולי, והביע בושה וצער עמוק על התנהגותו. כך גם כך אינו רואים להשוות לתפ"ח 13685-01-11 מדינת ישראל נ' א.ח (12.02.12) שם נגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, שעה שבמקרה זו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה וריבוי עבירות איומים. מבלי להקל בחומרת המעשים, הרי שכלל לא מדובר בעבירות מין שהינן בליבו של דיון זה. עוד לא ניתן להשוות אירוע אונס אלים ואכזרי תוך התעלמות מתחינות הקורבן, לאירועי אינוס במרמה אליהם השווה הסנגור- אירועים בהן מדובר בבעילה בהסכמה תוך הסגת הסכמה זו במרמה ובהטעיה. בעניינו יש להשוות לתפח (ב"ש) 1198-08 מדינת ישראל נ' סלמאן אלענאמי (15.07.11). במקרה זה נגזר דינו של הנאשם הרביעי ל- 13 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת, לאחר שהורשע בעבירות של כליאת שווא, עבירות אינוס ומעשים מגונים, בנסיבות של חטיפת בת משפחה מהמגזר הבדואי, על רקע כבוד המשפחה. בתפח (ת"א) 1153/06 מדינת ישראל נ' שלמה שרעבי (24.11.08) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה ואינוס, לאחר שהתנפל על קטינה בסמטה חשוכה ואנס אותה, ונגזר דינו ל 16 שנות מאסר, מהן 14 שנים לריצוי בפועל. בע"פ 2370/06 ארקדי אונויאטוב נ' מדינת ישראל (14.11.2007), נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירת אינוס ובמעשה סדום בנסיבות מחמירות, ונדון ל-14 שנות מאסר לריצוי בפועל. אף שם דובר באירוע בודד שבוצע במתלוננת בוגרת, אשר נגררה על ידי המערער לסמטה חשוכה, שם הוא הפליא בה את מכותיו, אנס אותה וביצע בה מעשה סדום. בית המשפט העליון ציין כי: "העונש שהוטל על המערער - מאסר למשך 14 שנים - מתבקש מאליה ואינו רואה להתערב בו". בתפ"ח (ת"א) 1180/03 מדינת ישראל נ' חוסאם בן איברהים אבו-עביד (04.05.04) הורשעו ארבעה נאשמים במסגרת הסדר טיעון בשורה של עבירות כלפי מתלוננת ומתלונן, שהגיעו לעיר לוד, במטרה לרכוש לעצמם מנת סם, והפכו להיות קורבנות לחבורת הנאשמים. הנאשמים הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שוד, כאשר שניים מהנאשמים הורשעו בנוסף בעבירות מין- האחד, מעשה סדום בנסיבות אינוס; השני- בעבירה של אינוס. דינם של שלושת הנאשמים נגזר במסגרת הסדר טיעון ל- 16 שנות מאסר בפועל.

3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה
25. כאמור, סעיף 40ט לחוק מונה את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהן נדרש בית המשפט להתחשב, לקולא או לחומרא, בבואו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, בענייננו, רלוונטיות מספר נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. התכנון שקדם לביצוע העבירה - יש לציין כי כפי כתב האישום, הנאשמים הגיעו לרמת ישי במטרה לחפש נשים ולקיים איתן יחסי מין וללא נסיבות של תכנון מוקדם לביצוע מעשי אונס דווקא.
- חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה - יש להדגיש את חלקו של פיראס בביצוע המיוחס, כאשר אין חולק כי פיראס היווה גורם משני בהשוואה לקאסם במסכת האירועים האכזרית המתוארת. קאסם הוא אשר איים על המתלוננת, נהג ברכב וחטף מב' את מכשיר הפלאפון. עוד יש לקבל כי קאסם השפיע על הנאשם בהיותו באירוע כבן 18 ולמעשה גרר אותו לאירוע העברייני. עם זאת, גם הנאשם "לא טמן ידו בצלחת", הורה למתלוננת להתפשט, הכה אותה בראשה ובפניה, הפשיטה בכוח, אנס אותה בניגוד לרצונה תוך שהוא מתעלם מתחינותיה.
- הנזק שנגרם מביצוע העבירה - אין חולק כי למתלוננות נגרם נזק קשה. תסקיר המתלוננת א' בחטיפתה השתתף פיראס מלמד על פגיעה טראומטית קשה, כפי שפורט לעיל. כך גם כן תסקיר הקורבן ב' מלמד על פגיעה בביטחון, דיכאון, אובדן אמון בגברים ופגיעה בתפקוד. העובדה כי המתלוננת לא חדלה מעיסוק בזנות אינה מעידה על דרמטיזציה. אין לקבל עמדה שיפוטית, כפי הסנגוריה כלפי המתלוננות לרבות המשך עיסוק בזנות.
- עוד יש לציין את האכזריות, האלימות וההתעללות בה נקט פיראס כלפי קורבנו- הנאשם ניצל את כוחו הפיזי לביצוע המיוחס, תוך שהוא אינו שועה לתחינות הקורבן, מתעלם מתחינתה לשימוש באמצעי מניעה, הולם בה, משפילה ומבצע בה את זממו עד כי נאלצה להימלט ערומה ויחפה ולזעוק לעזרה במעבה היער.
- סיכום- מתחם הענישה הראוי
- לאחר סקירת הערך החברתי, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הספציפיות הקשורות בביצוע העבירה, אנו קובעים כי מתחם הענישה ההולם הרלוונטי לנאשם פיראס עומד על 7-16 שנות מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.
4. נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה

26. בענייננו ובהתאם לסעיף 40א לחוק יש לציין את הבעת החרטה של פיראס, גילו, את קבלת אחריותו לביצוע העבירות, את העובדה כי הוא נטול עבר פלילי, זוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, בן למשפחה נורמטיבית. עוד יש לציין את הודאתו והעובדה כי חסך את העדת המתלוננות.
- מאידך לא נתעלם מהתרשמות התסקיר, לפיה, פיראס משליך חלק מאחריותו על גורמים חיצוניים ונסיבתיים תוך שימוש במנגנוני מנימליזציה ומסקנת התסקיר לפיה לא ניתן לשלול הישנות מקרים דומים בעתיד.
- לסיום נוסיף, לא ראינו להתייחס לדו"ח סיכום האשפוז אשר הוגש וסומן נ/2. מדובר בתאונת עבודה מיום 02.12.10, ללא נזק או ממצא רפואי למעט פצע שפשוף, כאשר גם בפני קצין המבחן ציין הנאשם כי אינו נזקק למעקב רפואי בעקבות נפילה זו.
- סוף דבר:
27. לאחר ששקלנו את כלל הנסיבות לקולא ולחומרא, בהתחשב בעקרונות המנחים בענישה, כפי שנקבעו בתיקון 113 לחוק אנו גוזרים על הנאשם קאסם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של 15 שנים החל מיום מעצרו 20.05.12.
- ב. הפעלת מע"ת לתקופה של 12 חודשים בגין עבירת רכוש מסוג פשע, 12 חודשי מאסר שיופעלו מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר, הפעלת מע"ת לתקופה של 3 חודשים (בחופף) בגין עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון והפעלת התחייבות כדי סך 5,000 ₪ הכול כקבוע בת"פ 372-04-10 (שלום נצרת).
- סך מאסר בפועל- חמש עשרה וחצי שנות מאסר.
- ג. מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, בתנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע במשך 3 שנים.
- ד. תשלום פיצויים בסך 25,000 ש"ח לכל אחת מהמתלוננות.
- ה. קנס כספי כדי סך 20,000 ₪ או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.
- ו. 3 שנות פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.
28. באשר לנאשם פיראס, אנו גוזרים עליו את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של 8.5 שנים החל מיום מעצרו 21.05.12.
- ב. מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, בתנאי שלא יעבור עבירה מסוג פשע במשך 3 שנים.
- ג. תשלום פיצויים בסך 20,000 ש"ח לכל אחת מהמתלוננות.
- ד. קנס כספי כדי סך 15,000 ₪ או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.
29. רשויות הכליאה מופנות לתסקיר שירות המבחן, הממליץ לשלב את הנאשמים, ככל הניתן, בתוכנית טיפולית המתאימה לעברייני מין.
30. הודעה זכות ערעור.
- ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ג, 17/03/2013 במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשמים והנאשמים בעצמם.